FÂTIMA-İ NİŞÂBÛRİYYE

Hâtun evliyâların büyüklerinden. Horasanlıdır. Mekke-i mükerremede otururdu. Bâyezîd-i Bistâmî'nin medh ve iltifâtına mazhar olmuştur. Zünnûn-i Mısrî kendisine birçok mes'elelerde danışmıştır. 203 (m. 818) senesinde Mekke-i mükerremede vefât etmiştir.

Bâyezîd-i Bistâmî onun hakkında der ki: "Ömrümde bir hâtun tanıdım. O Fâtıma-i Nişâbûriyye'dir. Kendisine herhangi bir konuda haber vermek istesem, ona ayan olur ve o şeyi kendisi bana bildirirdi."

Zünnûn-i Mısrî ise onun için şunları söylemiştir: "Mekke-i mükerremede bir hâtun vardır. Adı Fâtıma-i Nişâbûriyye'dir. Bu veliyye hanım, Kur'ân-ı kerîmin ma'nâ ve esrârından öyle şeyler söylerdi ki, bana hayret verirdi."

Bu evliyâ hâtun, Allahü teâlâya öylesine âşık ve Peygamber efendimize (aleyhisselâm) öyle sevgi beslerdi ki, bir sohbet esnasında onlardan bahsedilirken dayanamayıp vefât etti.

Buyurdu ki: "Allahü teâlâyı zikr ettiğin, andığın zaman, Allahü teâlânın seni gördüğünü düşün ve zikre devam et."

"Sıdk ve takvâ sahipleri bu zamanda bir derya içindedirler. O deryanın dalgaları onlara çarpmaktadır. O derya içinde boğulmuşcasına Allahü teâlâya duâ ve feryâd ederler. Kâdir-i mutlak olan Hak teâlâdan se'âdet ve necât talep ederler.

"Kim, Allahü teâlâyı düşünerek amel ve ibâdet yaparsa, o kimse ihlâs, sahibidir."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Nefehât-ül-üns sh. 695